

Ježiš nám ale nielen že nedovolil pridať, kázal nám spomaliť. Išli sme teda pomaličky ďalej, obchádzali posledné modly a modlili sme sa.

Vtom sa všade naokolo zotmel. Zúrivo sa na nás vrhli démoni. Nechceli nás pustiť z toho hája von. Myslela som, že je čas vytriahnuť meč a biť sa, ale to nebol spôsob, ako ich poraziť.

Duch Svätý nás viedol ďalej v modlitbách: Prosili sme o čistotu, ďakovali Bohu, že nám dáva silu víťaziť nad hriechom, chválili Ho, že On je víťaz, že na kríži hriech porazil a kráčali sme vpred. Démoni nám ustupovali z cesty. Ak sa nejaký našiel a dorážal na nás, len sa douderal o našu zbroj. Nakoniec sme vyšli z hája von.

O niekoľko dní som si uvedomila, že predchádzajúce dve videnia spolu úzko súvisia. Spomenula som si, že slovo z Iz 30,21 a tvoje uši začujú slovo za tebou: Toto je cesta, choďte po nej, keby ste chceli ísť napravo alebo naľavo!, pokračuje veršom 22: Potom poškvrníš povlak svojich strieborných tesaných modiel a poťah svojich zlatých odliatkov; rozhádzaš ich ako nečistú vec a povieš im: Preč!

Eva Kevická

Termíny na Január 2008

6.1.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , Stredisko kultúry, Vajnorská 21 P. Kremský, M. Kevický
13.1.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , Stredisko kultúry, Vajnorská 21 P. Pelech, T. Kriška
20.1.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , Stredisko kultúry, Vajnorská 21 V. Stupka, L. Tichý
27.1.	nedeľa	9:30	Evanjelizačné zhromaždenie , Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Kevický, M. Mišinec
3.2.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Krajčí, P. Pivka

Služba kazateľov mimo zboru:

<i>Michal:</i>	20. január	BJB Miloslavov
<i>Tomáš:</i>	17-20. január	stretnutie tímu starostlivosti o manž. BJB v Lipt.Mikuláši
	20. január	ekumenické bohoslužby v Dolnom Kubíne
	24-29. január	Anglicko – konf. o manželskom poradenstve
<i>Pali:</i>	13. január	BJB Palisády

Informátor Január 2008, vydáva: **BJB 3 Viera** (viera@baptist.sk), 02 / 555 68 370, nepredajné, pre vnútornú potrebu zboru BJB 3 Viera. Č. účtu: 017 189 2437/0900
Adobe Acrobat PDF verzia i na internete: <http://www.bjbviera.com/informator/>

Februárové číslo vyjde v nedeľu 3.2.2008. Uzavierka 31.1.2008.

Redakcia: Michal Kevický (michalkevicky@horiaciker.sk)
Braňo Bognár (braniob@gmail.com)

INFORMÁTOR

ZBORU VIERA

Január 2008

Rok zmeny?!

Opäť tu máme takzvaný „osmičkový“ rok. Rok končiaci osmičkou (1918, 1938, 1948, 1968, 1998) priniesol niekoľkokrát v uplynulom storočí veľké zmeny v živote národov žijúcich na tomto území a štátov, ktoré vytvorili. Niektoré zmeny boli pozitívne, iné negatívne, pohľady ľudí na tieto zmeny sa môžu rôzniť. Prinesie aj tento rok 2008, ktorý práve začal, nejakú zmenu?

Väčšina ľudí už nejakú veľkú, prevratnú zmenu tohto roku neočakáva, veď euro by sme mali zaviesť až v budúcom roku. Všetky dôležité politické a ekonomické otázky sa zdajú byť vyriešené – sme v Európskej únii, v NATO, dokonca už aj v Schengene, ekonomika sa rozvíja. Akú veľkú zmenu si ešte môžeme priať?

Je charakteristické, že keď uvažujeme o zmenách, tak väčšina ľudí myslí najmä na zmeny týkajúce sa ekonomiky a politiky. Nakoľko sme v tomto my, kresťania, Božie deti, odlišní?

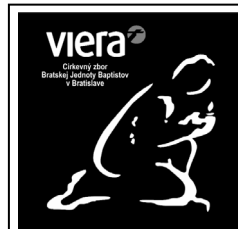
Keď som začínal písať tento úvodník, napadlo mi pozrieť si Zalm 20-08: „*Tito vozy, tamtí kone, ale my meno nášho Boha Hospodina máme v pamäti.*“

Platí o nás tento výrok? Je prirodzené, keď sa svetskí ľudia spoliehajú a myslia na „vozy a kone“ a očakávajú zmeny v tejto oblasti. Očakávame zmeny, my veriaci ľudia v duchovnej oblasti? Máme na pamäti meno nášho Boha, alebo „vozy a kone“? Očakávame, že Duch Boží zavanie v týchto našich končinách s novou silou, že nastane čas rozváženia a duchovného prebudenia, keď budeme my kresťania horieť pre Božie dielo, keď bude zvestované evanjelium s obnovenou mocou a Božie Slovo bude premieňať náš národ, ľudí žijúcich v tejto krajine?

Trápi nás to, že mnohí naši príbuzní, priatelia a známi sa ženú do zatratenia? Trápi nás to, aké hodnoty sú preferované, aká je situácia v tomto štáte, národe, v našom zbere, v našich rodinách? Túžime po tom, aby sa to zmenilo, alebo už sme rezignovali a len sa sťažujeme, alebo plačeme? Ak my, kresťania neočakávame takúto zmenu, tak potom asi ani o ňu neprosíme úpenlivo na svojich modlitbách (aj počas prebiehajúceho roku nepretržitých modlitieb 24-365). Ak zmenu neočakávame a neprosíme za ňu, tak ani nedovolíme Duchu Božiemu, aby nás samých ako prvých premieňal a pripravoval na prebudenie.

Rok zmeny, tej najväčšej a najdôkladnejšej aká môže nastať v živote jednotlivca a národa – tej duchovnej zmeny, nezávisí od „magickej“ osmičky na jeho konci. Rok zmeny nastane vtedy, keď sa Pán rozhodne vo svojej milosti takúto zmenu dať. Našou úlohou je túto zmenu očakávať, myslieť na ňu, prosiť o ňu a pripravovať sa na ňu vo svojich modlitbách. Prebiehajúci rok nepretržitých modlitieb 24-365, v ktorom sme sa zjednotili ako kresťania v tomto meste, môže byť takýmto „rokom zmeny“ pre nás ako jednotlivcov, pre naše zbory, pre toto mesto, pre tento národ, pre štát, v ktorom žijeme. Táto zmena nezávisí od dátumu v kalendári, (hoci by som nebol proti tomu, aby práve tento rok 2008 bol rokom veľkej duchovnej zmeny). Pán nám dáva príležitosť, aby tento rok bol rokom zmeny. Využijeme ju?

Ján Szóllós

VERŠ NA ROK 2008 pre Cirkevný zbor Viera

Keď sa všetko takto rozplynie, akí musíte byť v svätom obcovaní a zbožnosti vy, ktorí túžobne očakávate príchod Božieho dňa, keď sa nebesá rozplynú v ohni a živly roztopia v požiari?!
2PT 3, 11-12

EVANJELICKÁ ALIANCIA V SR
 Miestna skupina Bratislava, Hrobákova 12, PSČ: 851 02
 Tel: 02 6241 0804 Mobil: 0905 855 776 e-mail: kerekrety@mail.t-com.sk
 IČO: 30842280 Č.ú.:4001099709 / 3100 Ľudová banka, a.s., Bratislava

Aliančný modlitebný týždeň 2008

Ústredná téma: Bežiaci otec a stratení synovia

Podľa dohody medzi cirkevnými zbormi v Bratislave je program AMT nasledovný:

Jan.:	Márn. syn Lk 15, 11- 32	Cirkev:	Miesto stretnutia:	Čas:
6. N	Stratení	Reform. kresť. cirkev	Nám. SNP č. 4	17.00
7. P	Všetko premrhané	Apoštolská cirkev	Istropolis – kinos.	19.00
8. U	Obrat	Bratská jed. baptistov 1	Palisády č. 27 A	19.00
9. St	Stať sa otcom	Cirkev bratská	Cukrová č. 4	19.00
10. Š	Oslava	Ev. cirkev metodistická	Panenská č. 10	19.00
11. Pi	Syndróm staršieho syna	Cirkev adventistov 7. dňa	Cablkova 3	19.00
12. S	Všetko je tvoje	Kresťanské zbory	Panenská č. 10	19.00
13. N	Prosba za márot. synov	Evanjelická cirkev a.v.	Panenská č. 28	17.00

Tieto materiály každoročne pripravujú jednotlivé národné aliancie.

Aliančný modlitebný týždeň 2008 pripravila Česká EA.

Modlitebný týždeň získava z roka na rok čoraz väčšiu podporu.

EA v Bulharsku a Rusku ho práve propagujú a záujem v oboch krajinách narastá.

V Španielsku sa do spoločných modlitieb zapojilo tiež viacero cirkví. AMT sa na jednotlivých miestach vyznačuje rôznorodými a tvorivými formami.

Rovnako ako rôznorodosť, tak rastie aj naša jednota v Kristovi.

Tieto dve veci odrážajú našu ústrednú evanjelickú identitu, ktorá je oslavou jednoty v rôznosti.

Nech Boh požehná Aliančný modlitebný týždeň 2008 !

Nech On sám príde medzi nás !

**Gordon Showell-Rogers,
 generálny tajomník - Európska evanjelická aliancia**

Ako sme sa modlili, Božia výzbroj na nás začala žiariť. Najskôr to bolo úplne nebadané, ale slovo za slovom sa žiara zväčšovala. Bolo to svetlo z neba, odrážalo sa od našich štítov, pancierov a prílb a osvetľovalo nám cestu, ktorou sme mali ísť.

Keď sme sa postavili, videla som, že nie všetci sme sa modlili. Mnohí sa pustili hájom vo vlastnej sile a vo vlastnej sile neodolali a padli do moci hriechu, do poviazaní a oklamaní. Mali sme moc ich zachrániť, ale stálo nás to veľa síl a času. Nemohli sme ich ale nechať bez pomoci. Ježiš miluje rovnako hriešnika ako aj spravodlivého. A spravodlivý je ten, kto vie, že z moci hriechu ho vytrhol svojou obeťou Ježiš. Len samospravodlivosť by ich nechala padať hlbšie. Nemohli sme to urobiť. Ale nebola to naša zásluha, že sme sa im rozhodli pomôcť. Boli sme pohnutí súcitom nášho Boha. Iste, keby bolo na nás, povieme si: môžu si za to sami, iste keby bolo len na našej láske, povieme si, nebudem plytvat' svojimi silami na to, aby som ich zachránil. Ale my sme boli pohnutí Božím súcitom.

Rozdelili sme sa do skupín podľa toho, ktoré z lákadiel bolo pre nás to najnebezpečnejšie. Znie to veľmi na hlavu postavené, ale bolo to tak. Ja som sa dostala k modle s nápisom láska. Len pred chvíľou som len vďaka tomu, že ma môj muž zastavil a ukázal mi na Božiu lásku mohla ujsť a už som sa k nej zase približovala. Znovu som si len mohla zopakovať v praxi verš, že Boh sa dokonáva v našich slabostiach. Bola som to ja a niekoľko ďalších, ktorí sme sa pustili vyslobodzovať ľudí z jej moci. Preto práve my, lebo sme poznali jej moc, poznali sme pocity ľudí, ktorých zlákala, poznali sme ich pocity prázdnoty, ktorú môže naplniť len Boh. Poviete si, ako môžu mať Božie deti takéto pocity?! Môžu. Prešli sme mnohými ťažkými chvíľami, mnohými zraneniami, niektorí z nás ešte v matkinom brušku prežili pocit odmietnutia, niektorí ho prežili v detstve, iní až na prahu dospelosti. Tieto bolesti boli miesta, na ktoré sa modla upriamila.

Spomenula som si, ako ma pred chvíľou skoro zlákala a modlila som sa za uväznených. Aj ostatní, ktorí boli so mnou sa modlili. Niektorí plakali, doslova kvílili prihovárajú sa za tých vnútri. A modla začala strácať svoju moc. Chcela som ich všetkých jednoducho chytiť a vytiahnuť von a potom prosiť Ježiša, aby im dal milosť poznať Jeho lásku. Ale nemohla som. Mohli sme im pomôcť len tak, že sme sa modlili a potom podali ruku. Ak sa rozhodli ísť ďalej Božou cestou, chytili sa našich rúk a úplne ľahučko vyšli von. Ak ale nechceli, nemohli sme to urobiť za nich. Rozhodnutie je osobnou vecou každého z nás. Všetko ostatné už Boh vykonal. Ak Mu povieš áno, dostane ťa z moci akejkolvek modly aj keby to v твоjich očiach vyzeralo akokoľvek nemožne. On je Boh.

„Pane, čo s nimi bude?“ spýtala som sa.

„Ešte pôjdu okolo ďalší bojovníci. Aj oni sa budú za nich modliť a mnohých ešte zachránia,“ povedal. „Niektorí ale odmietnu vidieť moju milosť. Dovolili falošnej láske, aby ich naplnila svojou horkosťou. Budú spasení, ale len ako cez oheň.“ Uľavilo sa mi, že neprídu o večný život s Ním, aj keď mi bolo ľúto, že niektorí počas svojho života nevyjdú z jej moci von. Videla som ale, že to nie je ľahké, pretože som sama zažila, aké je to prežívať pocity nemilovania a odmietnutia.

Obzrela som sa, aby som vedela, ako sa darí iným skupinám, ktoré sa pustili do oslobodzovania zajatých. Tiež sa modlili a podávali im ruky. Všade naokolo som videla ľudí, ako plačú pred Pánom a prijímajú odpustenie zo svojich hriechov. Ježiš ich objímal a dával odpustenie, o ktoré prosili. Dával im aj silu víťaziť nad hriechom, v ktorého moci ešte pred chvíľkou boli. Videla som, ako očisťuje mužov, ktorí padli do sveta pornografie, ako očisťuje pedofilov (môže to vyzerat' kruto, ale aj do týchto vecí padli Božie deti), klamárov, krivopriisažníkov, zlodejov. Videla som ženy, ktoré očisťuje z týrania ich detí (prosím neodsudzujte ich, robili to preto, že boli veľmi oklamané a zranené), zo zvrátených sexuálnych chůťok, masturbácie, klamstva, ohovárania a krádeží. Mnohé ženy a mnohí muži plakali pri Jeho nohách a On im odpúšťal. Uzdravoval ich zranenia a vkladal do nich slovo pravdy, svoje Slovo o Pravde, ktorou je On.

Bolo to krásne pozorovať, ako Božie deti vchádzajú do Jeho slobody. On zomieral aj za to, aby sme mohli žiť v slobode.

Potom sme vstali a išli ďalej. Postupovali sme pomaly. Zastavovali sme sa pri modlách a pomáhali tým ktorí si dali pomôcť, von. Nakoniec som niekde pred nami zazrela svetlo. Chcela som bežať a ponáhľať sa konečne preč, ale Pán mi to nedovolil. Reptala som, pretože som sa už tak veľmi chcela dostať odtiaľ preč, pretože napriek mnohým víťazstvám, ktoré sme videli, som stále cítila tlak boja.

vydávať zo seba tmú. Videla som lampy, ktoré vydávali oslnivé svetlo, lampy, ktoré vydávali len slabučké svetlo, ale bolo to svetlo, ktoré rozháňalo tmú. Toto bola tma, ktorá zakrývala svetlo.

Ako sme vstúpili, zistila som, že tie modly sú živé. Neboli to len sochy. Boli živé a lákali nás, aby sme sa pri nich zastavili. Vedeli sme, že sa nesmieme zastaviť. Všetky mali na sebe napísané mená. Pozrela som sa na jednu. Na čele mala napísané – láska. Chcela som pri nej zostať. Vedela som, že láska je to, čo mi chýba.

Hoci som už dlho poznala Pána, stále som mala chvíle, keď som nechápala, lepšie povedané nevedela prijať Jeho lásku. Hoci mi ju dával, často išla akoby pomimo mňa. Akoby do mňa vlieval veľké dávky lásky a zo mňa to niekde rýchlo vytekalo. Nezostalo to vo mne. Nepočula som Ho, napriek tomu, že stál pri mne a hovoril: „Milujem ťa.“ Boli to chvíle, keď som v niečom zlyhala, alebo sa mi dlhšie nedarilo dobre a nechala som sa tým zavalit'. Tak veľmi som merala Jeho lásku mojimi skutkami pre Neho a Jeho skutkami pre mňa. Akoby mi nestačilo to, že za mňa zomrel! Už dal všetko, čo mal – svoj život. Nechala som si to vziať a trpela som pocitom, že som nemilovaná. Toto klamstvo bolo tak hlboko vo mne, že som nedokázala prijať, že aj keď som práve niečo pokazila, aj keď práve neodpovedal na moju modlitbu tak, ako som si predstavila že by mal, aj keď mi niekto povedal niečo veľmi nepríjemné... On ma miluje a prijíma, On ma objíma a chápe všetky moje pocity. Nehovorím tu len o hriechu a pokání z neho, aj keď aj toto mám na mysli. Mala som problém prijať Jeho odpustenie a prijať to, že ma prijíma takú aká som, pretože som mala problém prijať Jeho lásku.

Preto ma modla s menom láska lákala. Dobre vedela, čím prechádzam. Ponúkala mi naplnenie mojich potrieb lásky. Vôbec som nevidela, čo by som mohla stratit'. Nevidela som, aké dôsledky by to pre mňa malo. V dúfaní že kráčam k naplneniu, by som kráčala smerom k prázdnote, ktorá sa nazývala láskou. Nalákala by ma, pofúkala moje rany falošným súcitom, naplnila falošným pocitom prijatia, ale všetko to, čo mi dal Ježiš by mi kúsok po kúsku začala brať. A to nie je všetko. To, čo by mi chýbalo, by som vyčítala nakoniec Jemu, že mi to vzal. Videla som to ako v rýchlom filme, keď ma môj manžel chytil za rukáv a zastavil ma. Nepovedal mi nič, ale Duch Svätý mi ukázal, pred čím ma zachránil. Akonáhle by som sa tej modle ocitla dosť blízko, schytila by ma a pohltila. Bola som tak slepá, že som chcela za ňou ísť!

Zastavili sme sa a modlili. Museli sme zastať, pretože sme vedeli, že bez Božej milosti tým hájom neprejdeme. Boli to zákerné modly. Niektoré na sebe niesli názvy konkrétnych hriechov, ktoré ako hriechy spomína aj Biblia. Mala som dojem, že tým sa dá vyhnúť ľahšie, ale bol to len dojem. Mali moc oklamať Boží ľud. Lákali bojovníkov tým, že ak niečo z toho hriechu okúsia, budú mať lepšiu schopnosť pochopiť a pomôcť ľuďom, ktorí v tom hriechu padli. Alebo hovorili, že ak sa priblížia a preskúmajú jeho podstatu, budú sa mu môcť lepšie vyhnúť. Videla som, ako oklamali jedného pastora. Modla smilstva sa spojila s démonom samospravodlivosti. Ten pastor potom tak dlho tvrdo kázal proti smilstvu a odsudzoval ho, až do neho sám padol. Bolo to kruté pozerat' sa na to, ako bol Boží služobník takto oklamáný. Iné modly mali nápisy ako láska, zdravie, úspech v službe... veci, ktoré nám Boh rád dáva, ale je veľmi ľahké urobiť si z nich modly!!!

Modlili sme sa, aby sme mali milosť prejsť tým hájom bez toho, aby sme padli do ich moci. Napadol ma verš zo Zjavenia 18,4: „A počul som iný hlas volať z neba: Vyjdite, ľud môj, z neho, aby ste neboli účastníkmi jeho hriechov a nedostali z jeho plagi.“ Museli sme vyjsť! Ak sme chceli byť účastní Božích veľkých vecí, museli sme vyjsť z moci hriechu. Museli sme sa vydat' Bohu, aby nás posvätil. Inej cesty nebolo.

Ako sme sa modlili, držala som sa môjho manžela a odmietala som sa ho pustiť. Vedela som, že ho musím pustiť, ale bála som sa, že zase uverím jednej z modiel. Chvíľu mi trvalo, kým som uverila tichému hlasu Ducha Svätého, že sa nemusím báť. Všade naokolo som videla, že aj iní vojaci zápasia s tým istým strachom ako ja. „Prejdem? Mám šancu?“ Ako na povel sme si kľakli a modlili sa modlitbu úplného odovzdania sa Pánovi:

„Bože, patrí Ti celý, moje túžby, môj majetok, moja rodina,... všetko. Dávam Ti to teraz. Odpusť, že som nežil podľa tohto vyznania, hoci som Ti ho tak dávno túžil povedať. Daj mi silu obstať na tejto ceste. Pôjdem kamkoľvek by si šiel. Vždy Ťa chcem nasledovať, pretože Ťa milujem.“

Cesta cez háj modiel.

Toto je jedno z videní, ktoré mi Boh dal o nastávajúcich bojoch Jeho ľudu. Videla som tieto obrazy ako obrazy boja dvoch armád – Božej a démonickéj.

Často sa pýtam Pána, „kde ma vlastne vyhrabal“. Prečo si na veci, do ktorých ma povolal vybral práve mňa. Veď ma našiel v diere plnej hriechu a temnoty. Ťažko sa opisuje tento pocit. Boh mi ukazuje veľké veci, zveruje mi pravdy svojho kráľovstva a ja sa pritom cítim ako ten posledný vhodný kandidát na to, aby ku mne takto hovoril. Ale On ma vidí inak. Vidí ma ako Baránkovou krvou očistenú, omilostenú ženu, vidí ma ako svoju milovanú dcéru, ktorú On, zvrchovaný Boh poveril svojim poslaním. Ja sa naň necítim, ale On je ten, kto moje povolanie dokoná. Len vďaka Jeho veľkej láske tu vôbec som a slobodne dýcham. Len On vie ako veľmi sú pravdivé tieto slová. Preto ťa prosím, keď budeš čítať tieto riadky, nemysli si, že ja som niečo viac ako ty. Naopak. Tak často vidím vo svojom živote veci, ktoré sú tak veľmi nesväté! Boh mi nezveril Jeho slovo preto, že som svätejšia alebo dokonalejšia ako iní. Zveril mi ho, pretože On chcel. A ja sa len pomaly učim veriť tomu, že On vie, prečo to robí a že to, čo robí je správne.

Tak čítaj a privlastňuj si všetko, čo ku tebe bude cez tieto riadky hovoriť. Neboj sa vziať si, čo ti chce dať. Volaj ku Nemu, pros Ho, aby ti dal obstať v nastávajúcom boji.

Stála som na akejsi ceste. Nevyzerala veľmi vábne – bolo na nej roztrúsené množstvo kameňov, z hústín, ktoré ju lemovali trčali ostré, asi štyri centimetre dlhé trne. Predstavovala som si, ako sa mi zapichnú do tela, keď sa mi ich nepodari obísť, ako sa potkýnam o kamene, keď nebudem vládvať poriadne zodvihnúť nohu a prekročiť ich. Niektoré boli dosť veľké a ja som sa cítila veľmi unavená. Vtedy som začula Pánov hlas:

„Toto je cesta, choďte po nej, keby ste chceli ísť napravo alebo naľavo!“

Vedela som, že je to slovo z Izaiáša (30,21). Pred niekoľkými rokmi ma veľmi oslovilo. Teraz mi ho Boh pripomenul. Videla som pred sebou tú cestu, po ktorej mám kráčať a počula za sebou Jeho hlas. Vedela som, že to, čo mi hovorí je Jeho odpoveďou na moje obavy, či to vôbec zvládnem.

Potom som sa videla akoby zhora, ako stojím na svojej ceste. Videla som všetky tie nerovnosti a prekážky predo mnou. Ale videla som, aká rovná a hladká je cesta, po ktorej som už prešla.

„Prešla si ju vo viere. Tam, kde si padla som ti pomohol vstať, tam, kde si nevládala, som ťa podopieral. Kráčal som s tebou. Nie si na to sama. Slepých povediem nepoznanou cestou, kráčať im dám chodníkmi, ktoré nepoznajú. Na svetlo zmením tmú pred nimi a hrobl'avinu na rovinu. Toto sú veci, ktoré urobím, a nenechám ich len tak. (Iz 42:16) Som s tebou, už sa neboj.“

Zahanbila som sa, pretože som od začiatku vedela, že je to tak. Že na Jeho ceste nie som sama, že je so mnou, že ma vedie na každom kroku. A napriek tomu som sa bála ísť ďalej. Zmáhal ma nepríjemný pocit toho, že stojím v neustávajúcom boji a nemám si kedy oddýchnuť. Zmáhal ma pocit, že to nikdy neskončí. Ako keby som nepoznala Božie zaslúbenia! Ako keby som nepoznala Jeho moc, ako keby som nevedela, že On je môj dobrý Ocko, že stojí vždy pri mne. Akoby som v Jeho slove nečítala, že ma vždy ochráni! Ako keby som nevedela, že v Ňom je môj odpočinok!

Znova a znova ma udivuje to, ako Boh vie, kedy čo potrebujem počuť. Napriek tomu, že mi dával vždy občerstvenie a novú silu, som si často zúfala, že už nevládzem. Zabudla som, kde je môj prameň. Pila som vodu z kalných prameňov, z kaluží plných blata, namiesto toho, aby som sa napila z čistej vody Rieky života.

„Prepáč,“ povedala som. Na dosah som mala občerstvenie a novú silu a ja som sa plahočila púšťou. Voda, ktorú som pila, len na chvíľku zakryla môj pocit vyprahnutia. Voda z Jeho rieky, napája navždy.

Videla som, ako Božia armáda vchádza do hája, ktorý bol plný modiel. Kam až som dovidela, stáli modly. Nemohli sme tento háj obísť, museli sme prejsť skrz. Bolo tam šero. Nad nami som niekde v diaľke vnímala oblohu a svetlo, ale nevidela som ho. Modly vydávali zo seba tmú. Bolo to zvláštne, pretože normálna tma jednoducho je, je to nedostatok svetla, nikdy som nič nevidela